

LA IDENTITAT D'UN POBLE:

Raimon, en la seva cançó "Jo vinc d'un silenci" ho diu: "qui perd els orígens perd identitat".

La identitat no neix del no-res, sinó que es configura amb el pas del temps i de la història, de tal manera que per arribar a entendre qui som, hem de saber no sols d'on venim, sinó també conèixer i estimar la nostra herència cultural. Però més enllà de donar a conèixer el llegat dels nostres avis, igual o més important és preservar-lo del pas del temps.

Sense dubte que la sentència del poeta és pot aplicar a un país i a una ciutat, però també al paisatge que la conforma, als carrers, edificis i monuments, i a la cultura. Al patrimoni, en definitiva. I perquè les persones hi visquin a gust, a més de donar-los comoditats i serveis, també se'ls ha de proporcionar punts de referència, senyes d'individualitat. Només així podrem sentir-nos arrelats als nostres orígens perquè puguem considerar-los part intrínseca de quelcom que ve de lluny, que hem de mantenir amb la decidida voluntat que els que després vindran, puguin gaudir-ne. Només així ens podrem considerar part d'un lloc, part d'una ciutat, part d'un poble.

Si el patrimoni històric, doncs, és el que defineix la nostra identitat com a poble, no es pot estimar sense conèixer-lo ni sense procurar-ne la conservació, perquè la seva desaparició ens portaria a ser un poble sense memòria. El patrimoni, des del punt de vista individual suposa un element de socialització i arrelament. Des del punt de vista comunitari, un element clau per la integració i el desenvolupament de la societat que el conserva. Tot allò que sentim com a propi i que forma part de la identitat de la comunitat on vivim, ajuda a la cohesió i a la vertebració personal i col·lectiva. En canvi, tot allò que ens fa nosa o ens produeix indiferència, no ajuda a res. Al contrari. Fins i tot, la pèrdua d'aquest llegat patrimonial seria viscuda com un empobriment de la pròpia essència.

Parlem molt d'arrelament, d'integració i socialització, però no fem tot el què hauríem de fer per aconseguir-ho, i creiem que conservant de Can Sellarès, amb els seus jardins i camps d'esports, posaríem el nostre granet de sorra perquè la ciutadania en tragués profit.

A Can Sellarès sota l'aixopluc de l'Agrupació Cultural-Recreativa creada en temps del dictador, s'hi cantava, s'hi ballava, s'hi pintava, s'hi jugava a escacs, a futbol, a basquet, a beisbol, a hoquei. I s'hi feien tot tipus d'activitats. A la biblioteca, s'hi llegia. S'hi feia cinefòrum, conferències, exposicions.

O no ho recorden? Qui no ha gaudit de Can Sellarès i a Can Sellarès ? I ara ho volen destruir? Volen destruir tot aquest preciós i irrepertible llegat?

Can Sellarès, a part de ser quelcom preuat i que en justícia ens mereixem tots els vilatans, també és un conjunt que actua en benefici de la riquesa cultural de Gavà i Viladecans, de la seva sensibilitat i del seu sentit de la identitat. El poble no vol perdre el que avui és Can Sellarès, i per això hem de lluitar per salvar del mar de ciment i formigó no només la masia, sinó també tots els camps on ens hem avorrit, hem jugat, hem rigut, hem plorat, ens hem barallat, hem fet amics i, en definitiva, on ens hem fet grans. Si no ho fem nosaltres, qui ho farà?

És important, imprescindible, que tots estimem la ciutat on vivim i això només serà possible quan la coneguem, la d'abans i la d'ara, quan els nostres ulls hauran après a veure, en cada racó, en cada pedra, en cada edifici antic, en cada nom, el vestigi d'un passat senzill i anònim.

La fita, doncs, ha de ser única: recobrar un passat. Hem d'oposar-nos amb totes les nostres forces a que maltractin allò que és nostre. Encara som a temps de salvar la nostra realitat i fer arribar a tothom que la terra que trepitgem, l'han gaudit també els que ens han precedit i també volem que la segueixin gaudint els nostres fills i nets.

No deixem que Can Sellarès deixi de ser com és i desaparegui aquest pulmó verd sota una capa d'indiferència com els camps sota el ciment, perquè "qui perd els orígens perd identitat".

Camil Bosch